

И се сѣщамъ, че това сега у мене е отъ умора. Да, отъ умора. Може ли пъкъ да не знамъ дори границитѣ на България? А нали тамъ, отъ Сакаръ баиръ и отъ Родопитѣ почва Турция?

Да ви кажа ли? — Когато сте уморенъ и ви текне нѣщо, не може да го избиеете отъ главата си! Ето, сега азъ непременно трѣбва да си спомня, кое е онова мѣсто на югъ, кждето Тракия се продънва? Ехъ, да бихъ ималъ подъ ржка своя блокъ! Щомъ почна да рисувамъ южнитѣ граници на България, веднага ще се сѣтя. Но кжде ви тука блокъ!

Впрочемъ, блокъ може да се намѣри всѣкжде. Ето, шосето минава по мостче надъ суходолъ, а въ него се е бѣлналъ пѣськъ, чистъ и равенъ като грамадна хартия за рисуване. Скачамъ долу, почвамъ да рисувамъ границитѣ на България по пѣська съ показалеца на дѣсната си ржка и — хопъ, досѣщамъ се! То тамъ, на югъ, Марица е, рѣка Марица е, която продънва Тракия! Да, тя иде отъ западъ все край Родопитѣ, а после изеднажъ се обръща на югъ и край Сакаръ баиръ хуква къмъ Бѣло море...

Хубава е Тракия, хей! Много е хубава!

